

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Rector valetudini eius metuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

monum aliqua subesse inflammatio videtur; sed eâ nocte vires illum destituere, & festo S. Laurentij die adeò iacuit debilitatus, ut singulis horæ quadrantibus fuerit refocillandus. Ille nihilo fractior animo, visitantes non minore tranquillitate accipiebat, quàm si morbo nullo teneretur. Die Martis sub noctem Rector, periculi admonitus, postquam omnes valetudinario excessissent, Ioannem compellens rogabat, an, si Domino placeret in cælum eum euocare, aliquid molestia moraretur; Non, aiebat, mi Pater, nisi fortè metus aliquis defecturæ charitatis inter Flandro-Belgicam Prouinciam & Romanam, quando Belgij Patres, me socioque meo mortuis, in posterum fortè verebuntur huc Belgas mittere, desinetque paulatim vigere illa tam propria Societati communicatio. Ceterum, si Deo gratum fuerit me mori, scit ille quid faciat. Quanti autem mea interest, ego omnem Dei nutum paratissimus expecto: sed si mihi foret optio, migrare longè malim, quàm remanere. Gaudius hac Ioannis responsione Rector, gratulabatur illi quidem tam promptâ migrandi voluntate, sed quo ad se res illa tangeret, optasset tam insigni virtutum exemplo Collegium suum non orbari: & quia valetudini eius metuebat, ægrorum Curatorem eiusve socium noctem peruigilare

Metus exitus Ioannis.

Rector valetudini Ioannis metuens.

lare iussit. Sub quartam ergo noctis horam, cum capere somnum non posset, Ioannes de Deo differere instituit. Valetudinarij curator pulsu venarum explorato, cum vix micare deprehendisset, ad Ioannem, Nihilne, inquit, tibi Pater Rector iniunxit? nam è re mihi facturus videris, si cras manè sacro te Eucharistię pabulo recreaueris. An vt Viatico? excipit Ioannes: Vt viatico, ait alter; nam parum affulgere spei video. His auditis, Ioannes tamquam iucundissimis acceptis nuntijs recreatus, Curatoris se collo circumplicat, stringitque complexu, significans quanto animi gaudio perfunderetur. Contrà commotus Administrator, in tantam se demisit tristitiam, vt erumpētibus idemtidem singultibus, vocem in verba formare non posset. Ioannes verò animum illi erigebat solando, hortandoque, non patienter modò, sed alacriter ferret: & Quin, inquit, læti nos comparamus; certè iucundiozem nuntium, maioremque lætitiã numquam mihi poteras attulisse. Tum Christi crucifixi simulachrum petitem vbi manibus tenuit, sic affari cœpit: Domine, tu scis, te esse vnicum vniuersumque bonum meum quod in hac vitã possedi, possideoque adhuc; sed, ô Domine Iesu, ne me nunc desere. His similibusque cum Deo colloquijs, ardentibus sanè, tempus extraxit, quibus audiendis

*Aegrorum
Curator de
Viatico eũ
admonet.*

*Lætitiã
Ioannis au-
dito mortis
nuntio.*

*Colloquũ
cum Chri-
sto.*